

Pro jarní osvěžení

aneb neznalost zákonů neomlouvá

Nevím jak Vy, vážení čtenáři, ale já už mám takřka nulovou kapacitu vnímání problémů s novým občanským zákoníkem, zákonem o obchodních korporacích, změnami v systému vzdělávání koncipientů, návrhy novel o bagatelních pohledávkách, kriminalizací jednání právnických osob, směrnici na výběr dodavatelů právních služeb, odměňováním volených členů orgánů, nájmy, ustanovováním insolvenčních správců, popíráním rodičovství a dalšími evergreeny našeho profesního života. Čímž vůbec nesnižují význam dané problematiky, ani náhodou! Toto jsou zajisté otázky, které si musí klást každý z nás, a co víc – nacházet na ně i odpovědi. Neznalost zákonů neomlouvá nikoho, jak známo, a nás právníky už vůbec ne! My musíme znát všechno, čím nás zákonodárce zásobuje, a kromě znalosti musíme tyto zákony být schopni aplikovat v praxi ve prospěch našich zaměstnavatelů, klientů, přátel i nepřátel (zde v neprospěch). A právě při procesu memorování právních předpisů mě zaujalo, že se při studiu neustále setkávám se stejnými stěžejními tématy a po určité době se pravidelně dostávám do stavu naprosté letargie, končící hlavou položenou na pracovní desce stolu a stavem, který bych nazval téměř bezvědomím. Zlé jazyky by řekly, že chrním, což není zcela přesné, protože částečně vnímám, že bych měl číst dál, ale tematika je evidentně natolik hutná, že vyžaduje pauzy. Snažím se s tím samozřejmě bojovat, ale většinou marně. Zvláště po obědě je stupeň mé pozornosti právní problematice pravidelně snížen, ostatně to je důvodem, proč moji klienti mají nárok na 20% slevu mezi 13:30 a 15:00 h (naopak v pátek od 13 h pracuji s příplatkem 100%, a to až do 16 h. Pozdější příplatek by klienti již neunesli.

Dlouho jsem přemýšlel, kde je chyba. Proč nejsem stále plně soustředěn, hladový po nových předpisech, proč neklikám s železnou pravidelností na literaturu, judikaturu, upevňuje si tak zvláště karpální muskulaturu, proč se nehlásím s dotazy na seminářích, proč nepřednáším rozdychtěným posluchačům škol všeho druhu, spolků, sborů, krajů, obcí či jiných občanských uskupení? Po dlouhé analýze vlastního já jsem na to konečně přišel. Analogicky s jinými oblastmi – když je něčeho moc, je toho leckdy příliš. Pokud čtu na výše uvedená témata články a komentáře všeho druhu pořád dokola, má pozornost rychle uvadne jako květina, darovaná ženě, z níž se později vyklube muž. Což dnes funguje snadno, aneb změna pohlaví je dnes naprostá banalita i díky novému o.z., ale to bych zabíhal.

Takže to chce změnu. Změna je život. Nikdo není schopen jíst každý den kaviár a pít jen pravé šampaňské. Je třeba číst něco jiného, a to buď radikálně – v jiné profesi, anebo v té samé, ale přesto něco změnit. Na radikální změny nejsem, ostatně na příkladu mých přátel, kteří mě jistě nebudou žalovat, mohu tvrdit, že spousta právníků nemůže dělat nic jiného, než být právníky. Jsme asi opravdu zvláštní druh a přeřadit nás do průmyslu či zemědělství by asi nepřispělo k dramatickému růstu HDP. Ponechám-li tak předchozí variantu stranou a zůstanu věrný profesi, zbývá změna toho, co čtu. A tady mohu poskytnout skutečně hodnotný návod, jak rozjasnit unavenou mysl a naplnit Vaše nitra spalující touhou po poznání. A k tomu mi stačí pro začátek jen několik namátkově vybraných, nedávno publikovaných předpisů ve Sbírce zákonů.

Stačí se třeba jen začíst do podmínek provádění agroenvironmentálně-klimatických opatření v nařízení vlády. Již samotný název je drama-

tický, navíc výraz „agroenvironmentálně“, to je skutečně nádherná čeština, resp. nová, řekl bych světová čeština, která se nebojí sblížit s anglosaskou kulturou, zde navíc dokonce v agrární oblasti. Slovo agrární je samozřejmě již dostatečně známo v našich kruzích díky jednomu stálému rozhodčímu soudu při jedné komoře, která je rovněž agrární. Pokud se někomu zdá, že samotný název nařízení není až tak dramatický, hned v jednom z úvodních článků se dočítám, že agroenvironmentálně-klimatická opatření jsou tvořena dále vyjmenovanými podopatřeními! To je skvostná formulace, nebojím se napsat téměř puzzle. Sice asi nikdy nezjistím, co byla ta opatření, ale jsem vděčný alespoň za ta podopatření. Anž bych chtěl papouškovat text zákona, zmíním ta nejvíce vzrušující podopatření: mezofilní louky, vlhkomilné louky – pozor! Hnojené i nehnojené! Nebo ochranu chřástala polního, čejky chocholaté či nektarodárné biopásky. Dál už je to méně dramatické, ale i tak je skvělé vědět, že někdo používá pouze metodu introdukce roztoče *Typhlodromus pyri* ve formě letorostů révy vinné z dílu půdního bloku, kde je již *Typhlodromus pyri* usídlen, anebo jiný neaplikuje herbicidy v mezířadí a manipulačním prostoru vinice (zde chápu tak, že by si asi zbytečně postříkal náčiní). Nevím jak Vy, ale právo tohoto druhu mě skutečně neuspává. Pojďme však dál, vzrušení ještě není konec.

Úžasné je i prosté sdělení Ministerstva vnitra, dříve tak obávaného, dnes již demokratického, o vyhlášení voleb do zastupitelstev obcí jako Ovesná Lhota nebo Vonoklasy. Možná jsem romantik, ale samotné názvy ve mně vyvolávají touhu nasednout na vlak a jet se tam podívat. Pokud tam vedou koleje.

Pokud mě ovšem rozechvěje pár vesniček, jak se asi klepu rozčilením při čtení sdělení Mini-

sterstva zahraničních věcí o seznamu států, kam lze jezdit jen s občanským průkazem? Jen považte! Albánie, Bosna a Hercegovina, Černá Hora (neplést s vrcholem Černé hory s malým „h“ v Krkonoších, tam můžete do lanovky i bez občanky), Makedonie a Srbsko! No ať mi nikdo netvrdí, že je studium právních předpisů nuda!

A další lahůdka – nařízení vlády, kterým se stanoví vzory hodnotního označení příslušníků bezpečnostních sborů s krásným barevným označením výložek příslušníků Policie. Nejkrásnější jsou samozřejmě označení brigádního generála, generálmajora a generálporučíka. Jsou hodně žlutá, kdo ví, možná jsou z ryzího zlata? Každopádně doporučuji každému pečlivě nastudovat, může se hodit. Při silniční kontrole bude jistě policista mile překvapen, pokud ho budete správně titulovat, naopak při pouliční demonstraci se může hodit vědomost o tom, jaká šarže Vás praštila pendrekem.

Posledním skvostem, o němž se zmíním, je vyhláška o vydání zlaté mince „Žďákovský obeloukový most“ po 5.000 Kč. Most je nádherný, mince rovněž, doporučuji jich mít co nejvíc.

Doufám, že jsem alespoň u některých z Vás vzbudil opravdovou touhu po poznání i těch předpisů, které jste dosud ve Sbírce zákonů ignorovali, a tak přispěl k Vašemu hlubšímu vzdělání. ●

.....
JUDr. Josef Vejmelka,
advokát
Vejmelka & Wünsch s. r. o.

 VEJMELKA & WUNSCH
 ADVOKÁTI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE